

॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ योगेन उपायेन एवं विधं आलस्यं ॥ १७ ॥ बाह्विती बाहू पलक्षितं शौर्यं जंघोपलक्षितं पादविहरणं भारोभारवहनं ॥ १८ ॥ आर्तस्य अतिलिप्सावतः ॥ १९ ॥

अथ शीतपरीतांगोजंबुकः क्षुच्छमान्वितः ॥ सदारस्तांगुहामाश्रुप्रविवेशजलादितः ॥ ११ ॥ सदृश्वामांसजीवीतु सुभृशं क्षुच्छमान्वितः ॥ अभक्षयत्ततो ग्रीवा
मण्डस्य भरतर्षभ ॥ १२ ॥ यदा त्वबुध्यतात्मानं भक्ष्यमाणं सवैपशुः ॥ तदा संकोचने यत्नमकरोद्धृशदुःखितः ॥ १३ ॥ यावदूर्ध्वमधश्चैव ग्रीवांसंक्षिपते पशुः ॥ ता
वत्तेन सदारेण जंबुकेन सभक्षितः ॥ १४ ॥ सहत्वा भक्षयित्वा च तमुष्ट्रं जंबुकस्तदा ॥ विगते वातवर्षे तु निश्चक्राम गुहामुखात् ॥ १५ ॥ एवं दुर्बुद्धिना प्राप्तमुष्ट्रेण
निधनं तदा ॥ आलस्यस्य क्रमात्पश्यमहांतं दोषमागतं ॥ १६ ॥ त्वमप्येवं विधं हित्वा योगेन नियतं द्वित्रयः ॥ वर्तस्व बुद्धिमूलं तु विजयं मनुरब्रवीत् ॥ १७ ॥ बुद्धिश्च
ष्ठानिक कर्माणि बाहुमध्यानि भारत ॥ तानि जंघाजघन्यानि भारप्रत्यवराणि च ॥ १८ ॥ राज्यं तिष्ठति दक्षस्य संगृहीतं द्वित्रयस्य च ॥ आर्तस्य बुद्धिमूलं हि विजयं मनु
रब्रवीत् ॥ गुह्यं मंत्रं श्रुतवतः सुसहायस्य चानघ ॥ १९ ॥ परीक्ष्य कारिणो ह्यर्थं स्तिष्ठन्ती ह्युधिष्ठिर ॥ सहाययुक्तेन महीकृत्स्ना शक्या प्रशासितुं ॥ २० ॥ इदं हि स
द्भिः कथितं विधिज्ञैः पुरामहेंद्रप्रतिमप्रभाव ॥ मयापि चोक्तं तव शास्त्रदृष्ट्या यथैव बुध्वा प्रचरस्व राजन् ॥ २१ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्व ० राजपर्व ० उष्ट्रग्रीवोपा
ख्याने द्वादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११२ ॥ ॥ २३ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ राजराज्यमनुप्राप्य दुर्लभं भरतर्षभ ॥ अमित्रस्यातिवृद्धस्य कथं तिष्ठेदसाध
नः ॥ १ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनं ॥ सरितां चैव संवादं सागरस्य च भारत ॥ २ ॥ सुरारि निलयः शश्वत्सागरः सरितां पतिः ॥ प
्रच्छ सरितः सर्वाः संशयं जातमालनः ॥ ३ ॥ सागर उवाच ॥ समूलशाखान्यस्यामि निहता न्कायिनो द्रुमान् ॥ युष्माभिरिह पूर्णाभिर्नद्यस्तत्र न वेतसं ॥ ४ ॥
अकायश्चात्यसारश्च वेतसः कूलजश्च वः ॥ अवज्ञयावानानीतः किंच वा तेन वः कृतं ॥ ५ ॥ तदहं श्रोतुमिच्छामि सर्वासामेवोमतं ॥ यथा चेमानि कूलानि हित्वा
नायाति वेतसः ॥ ६ ॥ तत्र प्राह नदी गंगा वाक्यमुत्तममर्थवत् ॥ हेतुमद्वाहकं चैव सागरं सरितां पतिं ॥ ७ ॥ गंगोवाच ॥ तिष्ठंत्येते यथास्थानं न गाल्ये कनिके
तनाः ॥ तेत्यजं तिततः स्थानं प्रातिलोम्यान्ने वेतसः ॥ ८ ॥ वेतसो वेगमायातं दृष्ट्वानमतिनापरे ॥ सरिद्वेगेऽभ्यतिक्रान्तिस्थानमासाद्य तिष्ठति ॥ ९ ॥

॥ २० ॥ २१ ॥ इति शांतिपर्व ० राजपर्व ० द्वादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११२ ॥ ॥ २३ ॥ राजाराज्यमित्यध्यायो बलवतिरिषौ विनय एव श्रेयानित्यर्थः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ निहता वृद्धमूलि
तात् कायिनः महाशरीरात् अन्यान् वक्ष्यान् आनीतानि विशेषः ॥ ४ ॥ अकायः अल्पकायः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ एकनिकेतनाः स्तब्धा इत्यर्थः घातिलोम्यात् अस्माकं प्रातिकूल्यत्वात् ॥ ८ ॥ ९ ॥